

Sport, szabadidő

Lezajlott hazánkban a B csoportos csörgőlabda EB

Ágoston Zsolt, csörgőlabda sportágunk szakág vezetője szerint jó úton jár a Dabason és Szigetszentmiklóson rendezett B csoportos Európa-bajnokságon hatodik helyen végzett férfi válogatottunk. A sportvezető nagyon sajnálja, hogy a női válogatott hajszállal lemaradt a feljutásról.

"A férfi válogatott nagyon dicséretesen szerepelt az Európa-bajnokságon, mérkőzésről mérkőzésre javult a teljesítményünk, a fiatalok is egyre jobban bírták a tétmeccsekkel járó fizikai és lelki nyomást - mondta Ágoston Zsolt. - Sokaknak a dánok ellen hosszabbításban megnyert mérkőzés a legemlékezetesebb, fiatal játékosainknak is nagyon sokat jelentenek azok a pozitív élmények, melyeket ezen a mérkőzésen szereztek. Szakmai szemmel nézve azonban az ukránok ellen elveszített negyedöntő mutatta meg a csapat igazi erejét. Azon a meccsen egy nálunk sokkal erősebb ellenféllel szemben tartottuk végig a lépést, és bár nem nyertünk, akkor voltunk a legstabilabbak, legfegyelmettebbek az egész találkozó során."

A mieink vasárnap 9-8-ra veszítették a Lengyelország elleni mérkőzésen, melyet az ötödik helyért rendeztek. A lengyelek már 9-4-re is vezettek, innen

jöttek fel 9-8-ra a mieink.

"A ma délelőtti helyosztón két felszabadult csapat találkozott, hiszen előző nap mindketten kemény csatában harcoltuk ki a bennmaradást - hangsúlyozta Ágoston Zsolt. -

Bodányi Levente az előzetesen megbeszéltek szerint forgatta a csapatot, a végén a fiatalok voltak a pályán, akik félelem és gátlás nélkül játszottak, ennek köszönhetően szoros lett a vége. Jó látni, hogy versenyhelyzet van a csapaton belül, a fiatalok rugdossák az ajtót, és ez jó. Ez persze jár néha feszültséggel is, de a sportágnak és a válogatottnak nagyon jól tesz, ha több jó játékos közül lehet választani."

A női válogatott drámai csatában, hét másodperccel a befejezés előtt kapott góllal szenvedett 2-1-es vereséget Görögországtól a bronzmérkőzésen, és nem jutott fel az A csoportba.

"Nagyon csalódottak és szomorúak vagyunk, borzasztóan sajnálom a szakvezetőt, Páni Róbertet és a lányokat - mondta Ágoston Zsolt. - Voltak nehézségei a csapatnak a felkészülés során, az Eb-re összeállt az együttes, nagyon nehéz megmondani, hogy mit kellett volna máshogy csinálni a feljutás érdekében. Nagy lehetőséget szalasztott el a csapat. A nőknél kisebb a merítési lehe-

tőség, nem ültek olyan cserék a kispadon, akiket éles helyzetben bátran be lehetett volna küldeni a pályára, ezért behatároltak voltak a kapitány lehetőségei."

"Nagyon fáj ez a vereség - mondta Páni Róbert. - Nem tehetek szemrehányást a játékosoknak, mindent megtettek a győzelemért. Óvatosan kezdtünk, a görögök is kerülték a kockázatos megoldásokat az első félidőben. Később bátrabbak lettek, mi is nyíltabban

játszottunk, mindenki fegyelmezetten betartotta az utasításokat.

Mi kaptuk a legkevesebb gólt a női mezőnyben, egyik mérkőzésünkön sem találtak kettőnél többször a kapunkba. Megérdemelte volna a csapat a feljutást, nagyon sokat dolgoztak érte a lányok, borzasztóan sajnálom, hogy nem sikerült."

www.hparalimpia.hu

Beszámoló az első magyar parakerékpáros országos bajnokságról

Múlt vasárnap, azaz 2014. október 5-én került megrendezésre az első országos parakerékpáros bajnokság a pest megyei Etyeken.

A bajnokságot a helyi székhelyű Hungaro Fondo Nonprofit KFT. szervezte a Magyar Kerékpáros Szövetség támogatásával. Ennek a csapatnak Magyarországon egyedülálló módon két igazolt látássérült versenyzője is van, Balogh Zsolt és Butu Arnold Csaba, akik tandem kerékpáron már több éve indulnak nemzetközi versenyeken. Csaba például részt vett a pekingi paralimpián is, de az idén is jártak Szlovákiában és Prágában, illetve Csaba versenyzett többek között az USA-ban is a világbajnokságon.

Visszatérve az első hazai bajnoksághoz, a két fent említett versenyző mellett még hat másik látássérült tande-

mes állt rajthoz: Lengyel Zsófia, Kollárszki Boglárka, Fóris Norbert, Boros Csaba, Németh Dávid és Vincze Gábor, természetesen mindannyian látó pilótával. Mellettük a bajnokságon részt vettek handbike-osok és szóló bringával induló versenyzők is. Előbbiek kerekesszékes, utóbbiak végtagsérült mozgássérült versenyzők, akik számára a nemzetközi és világversenyeken számos kategóriában hirdetnek futamokat sérültségük és megmaradt képességeik mértéke szerint. Az első magyar bajnokságon így a tandemek mellett a handbike és a végtagsérültek kategóriáiban is hirdettek eredményt. A tandemek között két női páros is versenybe szállt, őket természetesen külön kategóriában értékelték. A látássérült versenyzők a Hungaro Fondo, az FTC, a Suhanj Alapítvány, a győri Tandem-

szem egyesület és a Paradicsom Klub színeiben álltak rajthoz.

Nagyon sajnáltuk, hogy a LÁSS színeiben végül senki nem indult!

A verseny napja szomorú, esős, hideg, szóval igazi őszi idővel indult, őszintén szólva csodálkoztam és örültem is, hogy ennek ellenére valamennyi benevezett versenyző megérkezett és nagy lelkesedéssel készülődött a délelőtti időfutamra. Én magam is legszívesebben ágyban maradtam volna a reggel fél hatos kelés helyett, de aztán a kíváncsiság mégiscsak kicsalogatott. Nem mintha nem láttam volna még hasonló versenyt, hiszen két hete Prágában alkalmam volt megnézni, hogyan küzdenek meg a srácok a gyengének egyáltalán nem nevezhető nemzetközi mezőnyel, de azért ez mégis más volt, hiszen a versenyzők jó része személyes ismerősöm, barátom vagy családtagom, szóval volt bőven okom ott lenni.

A helyiek számára biztosan nagy látványosság lehetett, amikor a Magyar utcában, a Segítő Kéz Ház környékén, mely otthont adott a versenyközpontnak, egyre több és egyre furcsább járgányok tűntek fel: tandemek, handbike-ok, illetve egy kézsérült versenyző számára átalakított bringa is. A futamok a falu egyik nem éppen csendes utcájából rajtoltak, úgyhogy a helyi segéderőknek akadt is bőven dolguk az utak lezárásával és az autósok terelgetésével. Mivel éppen erre a hétvégére esett a szüret ideje is az etyeki borvidéken, a versenyzőknek az ellenfelek és a pálya kihívásai mellett az arra járó traktorokkal is meg kellett időnként

küzdeniük.

Az időfutam 10 órakor kezdődött. Ilyenkor percenként, egyenként indítják a versenyzőket, akiknek ebben az esetben egy kört kellett megtenniük a 12.8 km hosszú pályán. Először a tandemek, utánuk a szóló bringák, majd a handbike-ok rajtoltak. Úgy látszik, az első magyarországi parakerékpáros bajnokságra még a Napocska is kíváncsi lett, mert amint mindenki elrajtolt, ő is előbújt végre a felhők mögül és nem is tágított egészen estig, így aztán a reggeli zimankó után hamar kellemes meleg lett.

Az időfutam után minden versenyző és vendég meghívást kapott egy gyors ebédre a Segítő Kéz Házba, ahol az ebéd közben és után vidáman folyt a beszélgetés, ismerkedés, nem utolsósorban pedig egymás bringájának megismerése és az erről szóló szakmai eszmecsere lebonyolítása, amihez én általában nem tudtam csatlakozni, mivel nem nagyon konyítok a témához.

Délután egykor a mezőnyversenyre került sor, ahol minden versenyző egyszerre indult el. A tandemek és a szóló bringások két kört, azaz 25.6 km-t tettek meg, míg a handbike-osok ismét 12.8 km-t tekertek a célig. A maroknyi szurkolótábor nagy része a rajtnál telepedett le és élvezték a napsütést, miközben vártuk vissza a versenyzőket. Az első kör végén először egy négy bringából álló boly tűnt fel (Butu, Balogh tandemek és Boronkay, Szénási szóló bringások), majd szép sorban, apránként érkeztek a többiek is. A versenyt egyetlen páros adta fel, a többiek